

թափը՝ բերան ուռի, քեթրուէր<sup>1</sup> ի, աչքեր երընից չը բացուը:

126. Յընտի Կուղբատին վախացաւ. իրի, նստից էգա մարդ խորցնից.— Էգա ս'ը քի խեա էրաց, շատ շատուըըն որ դիւ գտիր քեաղաք յըմեն էկին ձի վերայ, վրէ՛ խապար չէրըը բծը, իս գէր:

127. — Զէ՛, էոաց, քեաղքը մարդ մի ձէն չը տուիր ի խաղինի տէր էկաւ մի յապետով<sup>2</sup>. Կնկտիր, աղջկտիր բռնից. բան բռնից, խաղբից, գինացընը խնդինէն, վուը մի բեռնիր տը բըռնէնը բիրինք. խայիր հալա մի պատըը կը պախէն, մնացիր էը մէկ բեռ ուտիը վուը թմմէր: Մէկ ծուռ տղէմ էկաւ ընտի, հա կըսըն «Գաւիթ», հա կըսըն «Գաւիթ». մինը չընք տիտիր ի. մէկ ծուռ տղէմ էը, որ բեռուաց, էտա խայիր յըմէն մօտէն վախեցան, յըմեն խանից դիւս, ըզինքն մտաւ խնդինը մէջ, մի բեռէն վուսկըքը կը լցէր չափը օռու վերայ, թամիզ շուռ կտէր տակ: Իմ ընկէր էոաց.— «Պօ, խայ, էգա ծուռ խանէք դիւս». վուը սկուռն էոաց, էգա ծուռ խայը համա չափ գարկից գլխը մէջ, դէն սպանից. նուը փէտով վիցն էլ սպանից, բծը էլ բըռնից, սկնայ էրից:

128. Էոաց.— Էնա խայիր սկի բան չատըն:

— Զէ՛, էոաց, սկի բան չատըն:

Կուղ Բատին շատ վախեցաւ էն տե, միտք կէնի.— Իս Մէլըք խափեր իմ թէ. «Էրթամ Սատուն, բիրիմ թալան»: Կընըկ, աղջըկ չէլաւ, իմ մարդիրն էլ կուտուրան, խարճն էլ չկէրցան բիրիր ին. վուը սկուռն ի, տէրթամ, Սատնայ վանը սարը մէջն ի, թալնիմ, բիրիմ. Գաւիթ չիւը կիմնայ, գեօղտուկ կը դառնամ յեա:

129. Բատին կառնի յիւը մարդիր, գեօղտուկ կերթայ Սատնայ սար, ժամու դիւռ. կը բռնի, զինք կանգնը դառն. էգա խնդ խարիր ջան կը մտուցէ նիրս. վուը կը մանըն ժամու մէջ, կը դարկին քեառտուռն տէրտէր կըսպանին, քեառտնից մէկ պահաս սարկաւագ կսպանին:

130. Էլ խապար չըն, թէ մէկ պախկուէր<sup>3</sup> ի խորըքնիրաց մէջ: Դըտին թէ էն ի, պրծըքընք:

Էգա Բատին ի, կըսի.— Նի՛ւա էրէք, էգ ժամտան բասիր առնինք, էրթանք. աղէկ էը, մի մարդիրիւ իուլա խանընք, վուը սպանիրէն:

Ժամիւց կըլնն դիւս, կերթան:

131. Էգա մէկ սարկաւագ հալա պախկուռծ ի.

1. Մուտիլ. 2. Պատճառաւ. համար: 3. Պահուելի. Թար-  
նուելի.